

Ekskluzivni intervju: Helena Bonem Karter, glumica

RUŽA SA TRNJEM

Bojan Ž. Bosiljičić

Montreal, februara 1996.

Helena Bonem Karter postala je glumačka "genijalka"! Na gala-ceremoniji dodele godišnjih kanadskih filmskih nagrada, zvanih "Genije", prošlog meseca u Montrealu, ova 29-godišnja britanska zvezda dobila je nagradu za najbolju žensku ulogu u filmu MARGARETIN MUZEJ (koji je osvojio najviše Genija), kao jedina strana glumica kojoj je to do sada uspelo. Uskoro ćemo je gledati u domaćim bioskopima u filmu, MIGHTY APHRODITE.

Iako kanadski "Genije" nema, sjaj i specifičnu "karatnu" težinu svog kolege iz "komšiluka" - holivudskog Oskara, Helena Bonem Karter nije krila svoje zadovoljstvo. Primajući nagradu, u svom nadahnutom i nekonvencionalnom nastupu prosto je "ukrala" šou od ostalih učesnika. Jednostavno, bila je u centru pažnje.

"Ne bih se trebala zvati najboljom glumicom, već srećnicom što sam dobila priliku da odigram jednu ovakvu ulogu. Hvala mom partneru, "divu" Klivu Raselu (visok 195 cm, u odnosu na njenih 157 cm visine), što tokom snimanja filma nije "nagazio" na mene! Takođe, posebno se zahvaljujem reditelju Mortu Ransenu što je učinio da izgledam kao "kurvica" (!), što ćete razumeti kada pogledate film" - rekla je nakon uručanja nagrade.

Od viktorijanske dame do "kurvice"

Prisutne visoke zvanice iz sveta šou biznisa i kulture, članovi kanadske Akademije za film i televiziju, kao i milionski TV auditorijum, bili su isprva bezmalo šokirani, a potom i oduševljeni ovakvim rečnikom i novim imidžom Helene Bonem Karter. Svi su se začuđeno pitali: "Zar je to ona ista 'uštogljena', krhka, prefinjena viktorijanska dama, 'engleska ruža', koju smo donedavno gledali u kostimiranim dramama iz prohujalih vremena?"

Iza scene, Helen je isto tako nimalo britanski bila uzavrela, ustreptala i neuzdržljiva. Vaš izveštač je uspeo da gotovo "u hodu", na licu mesta, uprkos opštoj gužvi, napravi "blic intervju" sa Helenom Bonem Karter. Uostalom, nije je trebalo puno ni pitati, često je i sama prva govorila.

* U filmu MARGARETIN MUZEJ otkrivete sebe u sasvim novoj ulozi prkosne, napravite i obeščašćene seoske izgnanice, rudarske kćerke i neveste, u tragičnoj i nesvakidašnjoj ljubavnoj priči smeštenoj u "nedodij" kanadske Nove Škotske,

Helena Bonem Karter sa našim dopisnikom Bojanom Ž. Bosiljičićem

40-tih godina ovog veka?

H.B.K: "Hvala Bogu za ovu promenu moje filmske sreće i sudbine. 'Korzet uloge' koje sam dosad uglavnom igrala postaju zamorne kada se ponavljaju. U početku sam uživala igrajući u kostimiranim dramama, ali ne želim da upadnem u zamku ponavljanja glumačkog stereotipa i šablona."

* Gde se tako iznenada "izgubila" devojka edvardijanskih manira i porcelanske lepote, sa plakata elegantnih filmova Merchanta Ivorija SOBA S POGLEDOM, MORIS, HAČARDOV KRAJ?

H.B.K: "Ljudi me zaista ne znaju, ili misle da me znaju po mojim ulogama. Ja ne živim u 1905. godini. Ne nosim kostime, a moj jezik nije nimalo fin i učtiv, više je bezobrazan! Uvek sam bila prilično ekscentrična u načinu oblačenja i ponašanju. Mislim da sam prilično svojevolljna i hirovita. Iako ne želim da sebe poredim sa likovima koje tumačim, priznajem da postoji nit koja me povezuje sa Margaretinim jogunastim nekonformizmom."

* Iza vaše filmske aure krhke, otmene aristokratkinje "staklene" finoće i ženstvenosti, krije se, čini se sasvim druga ličnost?

H.B.K: "Mrzim etikete kao što su: mala, lomljiva, krhka... To u stvari znači da i nisi prava žena, da si bespomoćno biće koga se ne treba plašiti. Ne, ja ne želim da me se ljudi boje, ali isto tako ne želim da me iko štiti i tutoriše. I u tom pogledu mi je filmska Margaretin bliska: ona je simbol sposobnosti ljudske duše da opstane i u naj-surovijim okolnostima."

* Dugo vas je pratio i atribut "engleske ruže"?

H.B.K: "To je apsurdno! Moja majka je francusko-španskog porekla, tako da nisam prava Engleskinja. Vidite i sami, imam

GENIJE UMESTO OSKARA

Najviše ovogodišnjih nagrada GENIJE (pandan američkom Oskaru) koje svake godine dodeljuje kanadska filmska akademija, dobili su filmovi LE CONFESIONAL (6 Genija) i MARGARET'S MUSEUM (3 nagrade).

Za najbolji kanadski film u 1995. Akademija je proglasila LE CONFESIONAL. Reditelj ovog filma Robert Lepage je proglašen za najboljeg reditelja 1995.

Najbolju glavnu mušku ulogu ostvario je David Lahay (L'ENFANT D'EAU), dok je Hellen Bonham Carter (MARGARET'S MUSEUM) proglašena za najbolju glumicu. Najbolju epizodnu žensku ulogu kreirala je Kate Nelligan, a mušku epizodnu ulogu Kenneth Welsh. Oboje u filmu MARGARET'S MUSEUM.

tamne oči i obrve, a ne plave oči i kosu. Uvek sam bila sluđena i zbunjena kada su me zvali 'engleskom ružom'. To me strašno iritira i želim da to prestane. Od toga mi se povraćalo!"

* Glamur, pogotovo glamur aristokratije, i takođe je deo vašeg imidža koji ne prihvatate?

H.B.K: "Ja potičem iz porodice bankara i pripadam srednjoj britanskoj klasi. Ne znam zašto su me uvek smatrali aristokratkinjom."

Ipak, ne treba se puno "penjati" po njenom porodičnom stablu da bi se naišlo na dokaze o njenom plemenitom poreklu. Helenin pradeda, Herbert Henri Eskit, bio je grof i predsednik britanske vlade, od 1908. do 1916. godine. U njenoj porodici, međutim, prisutna je

i duga nit šou biznisa: dedin brat, Antoni Eskit, bio je filmski reditelj.

* U poslednje dve godine svojsci se trudite da razbijete medijski fabrikovanu i nametnutu famu o Vama kao gracioznoj, krhkoj lejdi, čijim venama teče plava krv, koja Vas prati još od vašeg debija u filmu LEDI DŽEJN pre deset godina, u ulozi istoimene engleske kraljice. U filmu MERI SELIN FRANKENŠTAN bili ste zastrašujuće stvorenje, naspram Robertu De Niru, potom ste igrali Ruskinju Marinu, ženu Lija Harvija Osvađča, ubice Džona Kenedija, a u filmu MOČNA AFRODITA delili ste krevet, kao "japi dama" sa Vudijem Alenom!

H.B.K: "Svesna sam da se nalazim na prekretnici u svojoj karijeri. Sada nastojim da pažljivo biram likove i uloge. Odlučujem se za one koje mogu da osetim i zamislim kako bi trebalo da izgledaju dok još čitam scenario. Filmovi, različitog žanra koje sam snimila u zadnje vreme obogatili su moje glumačko saznanje i iskustva. Na primer, samo dve nedelje nakon završetka snimanja filma MARGARETIN MUZEJ, u kome sam govorila mešavinu irskog, škotskog i čistog starokanadskog jezika, u MOČNOJ AFRODITI sam govorila sa američkim akcentom. Inače, uloga Amande, žene Vudija Alena u ovom filmu, jedna je od retkih rola za koju nisam do kraja bila vezana. Ja sam želela da igram jednu drugu, komičnu rolu, ali nju je dobila Mira Sorvino. Ipak, nisam mogla da odbijem jednog Vudija Alena i zaigrala sam u tom filmu. Sa Alenom je, inače vrlo teško raditi jer ne komunicira mnogo sa ljudima za vreme snimanja. Smatra da to nije neophodno."

* Putevi filmske slave neminovno vode ka Holivudu, svetskoj prestonici "celuloidnih snova". Da li ćete se i Vi tamo zaputiti?

H.B.K: "Imam pozive i ponude da dođem u Holivud, 'LaLaLend', kako ga ja zovem, ali to nije pravo iskušenje za mene. Holivud me ne privlači. Nije mi cilj da igram u najgledanijem filmu već me, pre svega, zanimaju dobre uloge. Ja imam naročit i poseban ukus. Holivudski producenti nude uvek iste uloge praznoglavih devojaka. Ali, kad me vide i čuju, reći će: 'Ona je drska i bezobrazna!'"

Očigledno, "engleska ruža", Helena Bonem Karter, ima oštro trnje!"

Bojan Ž. Bosiljičić